

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Είληδι

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ

8
Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1904. Ὁρεῖται δὲ οἱ ἐπιθυ οὖντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ἀγγέλλεται, ὅτι αἱ

Ἐκ Περουπόλεως

μετὰ τῆς Ἀγγλίας
σχέσεις γίνονται ἐ-

πὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐχθρική, ἐνεκ τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν τὰ ζητήματα τοῦ θέματος καὶ τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ. Ὁλόκληρος ὁ ρωσικὸς τύπος κατακρίνει σφοδρῶς τὴν στάσιν καὶ τὸ ἀδιάλλακτον τῆς Ἀγγλίας, ἰδίως δὲ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρεμβάλλει ὡς πρὸς τὸν διάπλουν τῆς Σουεζικῆς διώρυγας. Ἀλλὰ δὲ πληροφορεῖται ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπωρλουμένη ἐκ τοῦ πολέμου εἰς ὃν περιεπλάκη ἡ Ρωσία θὰ προσπαθῇ νὰ κανονίσῃ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα κατὰ τὰς ἰδίαις αὐτῆς βλέψεις καὶ συμφέροντα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Ἀγγλία διοργανοῦνται συλλαλητήρια εἰς τὰ ὅποια θὰ ἐκδηλωθῇ ἡ συμπάθεια ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Οἱ Ἀγγλοὶ ἀρχιεπίσκοποι ἡγούμενοι τῶν πολιτικῶν συναθροίσεων θὰ ἐξεγείνῃσι τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Περὶ τοῦ Βάλφουρ διεκήρυξεν ὅτι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ἐγκλήματα ἐβάρυνον τοὺς Βουλγάρους. Ἐκτοτε αἱ περιστάσεις μετεβλήθησαν, τὰ δὲ ἀγγλικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι θυσίαν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Διὰ τοῦτο ὁ κόμης Λανδσάουν εἰς τὸν τελευταῖον λόγον του ἐξεργάσθη ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, διότι ἐφόρτωσεν ὅλα τὰ βάρη εἰς τὴν Τουρκίαν. Μέχρι τινὸς ἐπιστεῖντο ὅτι ὀπισθεν τῶν Βουλγάρων, διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ κινήματα, ἐκρύπτετο ἡ Ρωσικὴ ἔκπνοα. Αἱ διακοινώσεις τοῦ Ἀνακτοβουλίου τῆς Περουπόλεως πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ρωσία οὐδὲν ἐπιθυμεῖ τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης νῦν ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ καὶ ὅτι αὕτη πᾶσαν κατέβηκε προσπάθειαν ἵνα ματαιώσῃ τὰ σχέδια τῶν βουλγαρικῶν κομμάτων.

Ἀλλὰ ποῖος εἶνε ὁ ὑποκινητὴς τῶν Βουλγάρων; Οἱ εἰδότες φρονοῦσιν ὅτι ὀπισθεν κρύπτεται ὁ Ἀγγλικὸς δάκτυλος, ὅστις καὶ κατὰ τὸ 1886 ὑπέδειξε, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς Ρωσίας, εἰς τοὺς Βουλγάρους, νὰ ἐνώσωσι τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν. Νῦν παρίσταται εὐθετος χρόνος ὅπως ὁ αὐτὸς δάκτυλος ὀδηγήσῃ ἐκ νέου τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐπεκτείνωσι τὰ ὄρια των καὶ εἰς ἄλλας χώρας ἐπὶ ἀνυπολογίστων ζήμιαι τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἀγγλία λοιπὸν ἀετέτα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνίδρυσιν αὐτονόμου Μακεδονίας, σύμφωνα μὲ τὰ σχέδια καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν Βουλγάρων, ἐλπίζουσα ὅτι διὰ τῆς ἀνιδρύσεως Μεγάλῃς Βουλγαρίας θὰ ἐγείρῃ φραγμὸν καὶ κατὰ τῆς καθόδου τῆς Ρωσίας εἰς Κων/πολιν καὶ τῆς Αὐστρίας εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐννοεῖται ὅτι πρωτοστατοῦσα οὕτω ἡ Ἀγγλία θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ αὐτὴ ἐν τῷ Αἰγίῳ. Ὅτι δὴποτε καὶ ἂν

συμβῇ ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κρίσεως συντετριμμένοι εἶναι οἱ Ἕλληνες. Ἡ μὲν δὲ ἡμᾶς εὐχάριστος εἶδησις εἶνε ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγελουμένη, ὅτι αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῆς Τουρκίας ἐξακολουθοῦν δραστηρίως καὶ ὅτι θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι ἡ Τουρκία ἀναμένει μικρὰν ἀφορμὴν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ διασκορπίσῃ τὰ ἀνταρτικὰ στίφη τὰ ὅποια ἐκεῖ καταρτίζονται. Τὸ τοιοῦτον εἶνε ὑπὸ πολλὰς ἐσποφείας εὐχάριστον, διότι οἱ Βούλγαροι κωφονίζονται θὰ ἡττηθῶσιν ἡ Πύλη θὰ ἀσχυροθῇ ἐν ἀνέτει νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα ἀπεφάτισε περὶ τῆς Μακεδονίας· ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνασυντάξωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἐάν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους δὲν ἐξακολουθήσωσιν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς ἀγόνους καὶ ἀνωφελεῖς συζητήσεις.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδράσεως ἢ ὀρωστικῶν πόντος πόλεμος δύνανται νὰ ἀσκήσῃ ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ἀσχυροῦς ζωηρότητα τὸν πολιτικὸν κόσμον καὶ, κατὰ φυσικὸν λόγον, ὅπως ἰδιαιτέρως τὸ Βιενναῖον δημόσιον· τὰ φύλλα τῆς Βιέννης ἐπανειλημμένως ἐθίζαν τὸ ἐν λόγῳ θέμα ὑπὲρ καὶ ἐν τῇ γενικῇ συνεδρίᾳ τῆς οὐγγρικῆς ἐπιτροπείας, ἀρξαμένη τῇ 15ῃ ἰσχυμένου, ἐγένετο ἀντικείμενον νέων μεταξὺ τῶν βουλευτῶν συζητήσεων. Ἐκ τῶν αἰσιοδοζυτέρων ὑπῆρχαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ σχόλια τῆς «N. Biennais» «Hμερησίας»· ἡ ἐφημερίς αὕτη τὸν μεγαλῆτερον κίνδυνον διαβλέπει ἐν τῇ προκλητικῇ στάσει τῆς Βουλγαρίας, καταγγέλλει δὲ τὰς πλείστας τῶν κυκλοφορούντων ἐσχάτως περὶ Βαλκανικῆς ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων ὡς χρηματιστικὰ τεχνάσματα· τὸ ἄρθρον αὐτῆς καταστρέφει διὰ τῶν ἐξῆς σοβαρωτάτων: «Οὐδεὶς ἐκ τῶν εὐκρινῶς βλέπόντων τὰ πράγματα θὰ ἀρνήσῃ τὴν σοβαρότητα τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ καταστάσεως καὶ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ περὶ τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων ἐκεῖ ἡ ἡμετέρα μοναρχία. Ἀκριβῶς ὅμως τὸ κρίσιμον τῆς ἐνεστώσης ἐποχῆς καταδεικνύει τὴν μεγάλαν σημασίαν τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας ἡμετέρας συμφωνίας. Ἡ Αὐстроουγγαρία καὶ ἡ Ρωσία παρ' ὅλας τῆς τελευταίας ταύτης τὰς πολεμικὰς περιπλοκάς, εἶνε ἀρκούντως πάντοτε ἰσχυραὶ ὥπως φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἀρξάμενον ἔργον, καίτοι δὲ δὲν ὑπάρχουσι σταθεραὶ περὶ ἀπροόπτων περιστάσεων συμφωνίαι, ἐκτὸς ἀμφιβολίας εἶνε ὅτι ἡ ἐνίαία τῶν δύο Δυνάμεων ἐνέργεια θὰ συνεχισθῇ μετὰ πάσης δραστηριότητος. Ἡ ὑπόνοια ὅτι τοῦτο ἡ ἐκεῖνο τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ συμβαμάτων θὰ ἡδύνατο νὰ εὕρῃ τὴν Αὐτροουγγαρίαν ἀπαράσκευον θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ἀπώρησιν τῆς δεδοκιμασμένης συνέσεως, ἥτις ἔθνευ μέχρι τοῦ νῦν τὰς ἐξωτερικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Μετ' ἀδιαφορίας, σταθερότητος καὶ ἐπιμονῆς, βῆμα πρὸς βῆμα, ἡγαγεν ὁ κόμης Γολοφόσκιν τὸ ἀκανθώδες ζήτημα μέχρι τῆς σημερινῆς αὐτοῦ φάσεως καί, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Εὐρώπης, ἐπραξε πᾶν τὸ δυνατόν ὥπως παρασκευάσῃ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Ἄν ἡ Βουλγαρία ζητήσῃ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, θὰ πράξῃ τοῦτο ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ καὶ θὰ κα-

τανοήσῃ ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων ὑπῆρχαν ἐσφαλμένοι. Βεβαίως οὐδεμία εὐρωπαϊκὴ Δύναμις θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀθέμιτον τῆς Βουλγαρίας ἐνέργειαν, οὐδεμία Δύναμις θὰ τολμήσῃ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα εἰς πανευρωπαϊκὴν συγκρούσιν. Βεβαίως ἡ Αὐτροουγγαρία ἐχει καθήκον νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῶν Βαλκανικῶν ὑποθέσεων μετ' ἐντεταμένης προσοχῆς καὶ πᾶν μέσον νὰ μετέλθῃ ὅπως αἰσῶς ἐκπληρώσῃ τὴν εἰρηνικὴν αὐτῆς ἐντολήν. Οὐδὲν ὅμως ὑφίσταται ἀνάγκη ἐξαιρετικῶν παρασκευῶν ὥπως ἡ ἡμετέρα μοναρχία δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἐγένοντο ἐκτακτοὶ παρασκευαί, ὅπερ, ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν συμβαίνει, θὰ ἦτο λίαν ἀξιοκατάκριτον τὸ προκαλεῖν διὰ τοῦτο ἀνησυχίας παρὰ τῷ λαῷ καὶ τὸ δημιουργεῖν πολλὰς ζήτησις διὰ τῆς ὑπερμέτρου ἐξογκώσεως φημῶν ἀδεσπότων. Ἡ διασάλπις εἰδήσεων ἀνησυχαστικῶν τελεῖται ὑπὸ στοιχείων συμφέρον ἐχόντων νὰ ἀλιεύωσιν εἰς τὰ θόλα καὶ κατὰ τῶν τοιούτων στοιχείων οὐδεμία, τῇ ἀληθείᾳ, προφυλακτικὴ σύστασις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς περιττή. Ἡ ἐποχὴ εἶνε κρίσιμος καὶ ἐπὶ κρίσιμωτέρων καθιστῶσιν αὐτὴν αἱ ἐκ τῆς Βαλκανικῆς ἀνησυχίαι· ἀλλὰ θὰ ἦτο ἄφ' ἐτέρου ἐξ ὁλοκλήρου ἀδικαιολόγητος ἡ ἀπελπισία»

ΕΚ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Ἡπειρωτικὸς Σύλλογος. — Ἡ θεατρικὴ παράστασις. — Τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Τί πράττουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις. — Τὸ ἔργλημα τῆς φιλοπρωτίας. — Τὸ ἐκ τούτου κακόν.

Θὰ γνωρίζετε βεβαίως σεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις Ἡπειρωταὶ καλαμαράδες ὅτι ὑπάρχει ἐν Κων/πόλει Ἡπειρωτικὸς Σύλλογος κανονικῶς λειτουργῶν, πρὸ τριακοντα περίπου ἐτῶν, καὶ καλοὺς ἀποφῶν καρπούς. Χθὲς λοιπὸν τὴν 9ην μ.μ. ὦραν ἐν τῷ Ὁδεῖῳ ὑπὸ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου, χάριν ὑποστηρίξεως ἀπώρων τινῶν χορῶν ἐν Ἡπείρῳ, ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν λαμπρότατα ἐπιτυχούσα. Ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἡπειρωταὶ ἀπὸ τοῦ πλουσίου μέχρι τοῦ χειρῶν κατὰ ἐσπυσαν νὰ προσέλθωσιν ἄρωγοι, οὕτω ὥστε δὲν ὑπῆρχε θέσις διαθέσιμος ἀπὸ ἐνωρί. Καὶ οἱ ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των μὴ δυνηθέντες νὰ παραστῶσιν, ἀπέστειλαν προσωρετικούς ἐράνους οὕτως ὥστε αἱ εἰσπραξεις ὑπερέβαλον κατὰ πολὺ τὰς εἰσπράξεις θεατρικῶν παραστάσεων παρελθόντων ἐτῶν. Τὸ θέατρον ἦτο μὴ ἀληθὲς ἀνθρωποπλήμυρ· τὴν παράστασιν ἐτίμησε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Ποτέν καὶ ἅπαντες σχεδὸν ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου ὑπαλλήλου τῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενείου. Παραδειγματικὴ δὲ τὰς καθ' ὅλην τὴν παράστασιν ἐπεκράτησε χάρις εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπὶ τούτῳ ταχθείσης ἐπιτροπῆς. Ἡ παράστασις ἐπέτυχε λαμπρότατα πάντων ἐν γένει τῶν ἡθοποιῶν μετ' ἀπαρχαίλλου τέχνης καὶ ζήλου παιζάντων τὸ μέρος των· τούτου δὲ ἐνεκα καὶ ὁ Ἡπειρωτικὸς Σύλλογος δύο λαμπρὰς ἀνθοδέσμας προσέφερεν εἰς τὰ πρωταγωνιστήσαντα πρόσωπα, τὸν κ. Παντόπουλον καὶ τὴν κ. Δα-

— Ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ἡ νεογέννητος βασιλόπρις Εὐφροσύνη ἔχουσιν ἄριστα, κατ

τό έκδοθεν ιατρικόν δελτίον. Μετὰ πάροδον ὀλίγων ἡμερῶν, ἐλπίζεται ὅτι ἡ περιγνησις θὰ καταλήπῃ τὴν κλίνην. Τότε θὰ γείνηται ἡ βάπτισις τῆς βασιλοπούδας, ἀναβληθεῖσα καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βασιλίσσης.

— Διὰ τοῦ τελευταίου ἐκ Τερδέςτης ἀπομπολοῦ τοῦ Λούδ ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ ἑκατὸν εἴκοσι νέοι ἵπποι, οὓς ἠγόρασεν ἡ ἐν Οὐγγαρία ἐπιτροπὴ τῆς ἵππωνίας. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ παραλαβὴς κατελθοῦσα εἰς Πειραιᾶ ἐπεθεώρησεν ἐπισταμένως αὐτοὺς καὶ εὔρε τοὺς πλείστους πάσχοντας ἐξ ἀνιάτων, ὡς λέγεται, νοσημάτων ἠρνήθη δὲ νὰ παραλάβῃ αὐτούς.

— Κατ' ἀκριβῆ στατιστικὴν, οἱ Ἕλληνες οἱ μεταναστεύσαντες εἰς Ἀμερικὴν κατὰ τοὺς πρώτους δέκα μῆνας τοῦ 1903 ἀνῆλθον εἰς 11,933 ἀπέναντι 9,765 καὶ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1902. Ἐκ τῶν μεταναστατῶν τούτων 428 ἦσαν γυναῖκες.

— Οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τῇ ἐρωτήσει τοῦ ὑπουργείου ὑπέδειξαν διὰ τὰς δύο ἐδρας τῆς ἀρχαιολογίας τοὺς κ. Α. Καβαδίου καὶ Τσουντά.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη προχθὲς ἐν Κερκύρᾳ εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἐγγραφεύς εἰς τὸ βιβλίον τῶν παρουσιάσεων κ.κ. Βίσαγγελα τῶν Ἑσπετῶν, ἐφέτας καὶ τινὰς ἰδιώτας, ὡς καὶ τὸν Δήμαρχον, πρὸς ὃν ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν πῶς ἡ πόλις δὲν φωτίζεται ἐτι δι' ἡλεκτρικοῦ. Ὁ κ. Δήμαρχος ἀπάντησεν ὅτι ὁ Δήμος στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων, ἀνεκοίνας δὲ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ὅτι τὸ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον τῆς «Ὠραίας Βενετίας» ἐγκατέστησεν ἰδίαν ἡλεκτρικὴν μηχανὴν πρὸς φωτισμὸν τοῦ ξενοδοχείου, ὁ Βασιλεὺς δὲ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειά Του, διότι οἱ προσερχόμενοι ξένοι θὰ μένουν εὐχαριστημένοι.

— Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας ὁ «Ἑλληνισμός» καθηγητὴς κ. Ν. Ζαζάκης, μὲς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐξῆς ἐπίσημον διάφυσιν τῶν διαδόσεων, ὅτι ὁ ἴδιος καὶ ἡ Ἑταιρία, ἥς προεδρεῖται, μετέχει τῶν ἐνεργειῶν μυστικῆς τινος Ἑταιρίας;

«Διὰ δίδεται, ὅτι ἡ Ἑταιρία «Ἑλληνισμός», καὶ ἰδίᾳ ἐγὼ προσωπικῶς, διατελοῦμεν εἰς σχέσεις πρὸς ἐνεργείας μυστικῆς τινος ἑταιρίας διὰ τὴν Μακεδονίαν.

Διαψεύδω κατηγορηματικῶς τὴν τοιαύτην διάδοσιν καὶ δηλῶ, ὅτι οὐδέποτε εἶτε ἡ Ἑταιρία «Ἑλληνισμός», εἴτε ἐγὼ ἀνεμίχθημεν εἰς μυστικὰς ἑταιρίας φρονούντας, ὅτι τοῦτο εἶνε ἐπιζήμιον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα, θεωρῶ δὲ καθήκον μου νὰ ἐφεκλύσω τὴν προσοχὴν, τοῦτε ἔσω καὶ ἐξω Ἑλληνισμοῦ, ἵνα μὴ καὶ πάλιν θρηνησώμεν ἔθνη καὶ συμφοράς.

Ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ».

Ν. Καζάκης

ΕΞ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν (30 Ἰανουαρίου) ἐτελέσθη ἐν τῷ κατὰ τὸ Παλιουρωτόν, ἱερῷ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, ναῷ, κοινὴ λειτουργία (καθιερωθεῖσα πρὸ 4 ἐτῶν ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου κ. Λουκά), συλλειτουργούντων τῶν ἱερέων τῆς πόλεως ταύτης, τελεταρχοῦντος τοῦ Οἰκονόμου κ. παπᾶ Χρήστου Καλύβας, ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου. Μετὰ ταῦτα οἱ ἱερεῖς συνοδεύμενοι ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἱερέων, ἐφοροεπιτρόπων, διδασκάλων καὶ λοιπῶν κατοίκων, προσῆλθον εἰς τὴν Ἀγρικὴν Σχολὴν, ὅπου μετὰ τὴν συνήθη τελετὴν, εἰ μαθηταὶ ἐφάλλον διαφόρους πρὸς τὸν Θεὸν ὕμνους ὡς καὶ τὸν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, μεθ' ὃν ὁ οἰκονόμος κ. Παπᾶ Χρήστος Καλύβας ἐμνημόνευσε τοὺς ἱδρυτάς, εὐεργέτας κτλ. Εἶτα ὁ διευθυντὴς κ. Θωμᾶς Ε. Παναγιωτίδης ἐξεφώνησε κατάλληλον πανηγυρικὸν λόγον, δι' οὗ συνεκινήθη καὶ ἐπέσπεσε τὰ δάκρυα πάντων τῶν συνελθόντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην. Πλὴν τῶν προκρίτων παρῆσαν καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Ζουλούμης, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Δημ. Ζαφειρο-

πούλου (Μουαβὴν ἐφένδη) προσῆλθεν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς τελετῆς.

Ὡσαύτως καὶ ἐν Δροβιάνῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθη ἐν τῷ παρὰ τὰ κοινὰ Ἐκπαιδευτήρια, ἱερῷ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ναῷ, κοινὴ λειτουργία, συλλειτουργούντων τῶν ἱερέων τῆς κομποπόλεως, προεξάρχοντος τοῦ οἰκονόμου παπᾶ Νικολάου Δασίρη, ὅστις ἐμνημόνευσε τὰ ὀνόματα τῶν ἱδρυτῶν, ἐπιμελητῶν, ἐφόρων, διδασκάλων, μαθητῶν κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, πάντες, προπορευομένων τῶν ἱερέων μετέβησαν εἰς τὴν περαπλευρὴν κειμένην ἱκανῶς εὐρεῖαν τοῦ ἀρρεναγωγείου αἴθουσαν, ἐν ᾗ, ὁ διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων κ. Πάνος Παπαναστασίου ἀπήγγειλε γλαφυρὸν ὑπὲρ τῶν γραμμάτων τῶν λόγον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατρίβει ἐνταῦθα ἀφικόμενος ἐξ Ἀσουάν τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Χαρ. Παπαλεξόπουλος καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρεῖ ἐπανερχόμενος εἰς τὰς ἐκεῖσε ἐργασίας του.

— Ὁ ἐκ Βουρμπιάνης φοιτητὴς τῆς φιλολογίας κ. Δ. Λαγῶς ὑποστὰς τὰς γενικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν διὰ τὰς εὐστόχους καὶ ἐπιμελεῖς αὐτοῦ ἀπαντήσεις προσιωνίζουσας τέλειον φιλόλογον.

— Ὁ Γνωστὸς ἐκ Κονίστης συμπαθὴς νέος Θωμᾶς Γ. Γκρότζος ὁ ἐπὶ σερὰν ἐτῶν ἰθύνων ἐν Κονίστῃ φαρμακεῖον καὶ ὁ καταστάς ἀξιαγάπητος εἰς τὸν κόσμον τῆς Κονίστης διὰ τὰ προτερήματά του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν του περὶ τὰ θρησκευτικὰ διατελέσας καὶ ψάλλτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη, προσελήφθη παρὰ τοῦ ἀγ. Νικάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίου ὡς Οἰκονόμος. Οἱ ἰδιαιτέροι πατριῶναί τοῦ συμπαθοῦς νέου τοῦ τεθέντος ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Νικάνδρου καθηγητῶν μαθόντες ὅτι ὁ κ. Θωμᾶς Γ. Γκρότζος γόνος οἰκογενείας ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν τῆς Κονίστης καὶ χρηστοτάτης εὔρε θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀρετὰς τοῦ οὐσας τοιαύτας νὰ δικαιολογῶνται αἱ ἐλπίδες τῶν ὅτι θὰ ἀναδεχθῇ χρηστὸς πολίτης διὰ τῆς προστασίας τοῦ ἀληθοῦς ἱεράρχου Σεβ. Νικάνδρου πρὸς ὃν στρέφεται ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Κονιστιωτῶν διὰ τὴν πατρικὴν ταύτην προστασίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουζανίου τῆς Ρουμανίας ὁ κ. Γεράσιμος Κόκκινος καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Κεφαλληνίαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(πόλει)

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἑρμοῦ

Ἑνεργεῖ : Ἀγοραπωλησίας Συναλλάγματος καὶ Χρυσῶν. — Ἐκδοσιν πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. — Προεξοφλήσεις. — Εἰσπράξεις ἐπιταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ. — Ἀγορὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
εἰς εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/2 ο/ο
ζογραμμάτια μετὰ ἐξ μῆνας 3 1/2 ο/ο
πληρώονσα » ἐν ἔτος 4 ο/ο
» 2 ἐτὶ καὶ ἐπὶ 5 ο/ο

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ Τραπεζικὰ πληρώνει τόκον ἀνώτερον.

Ταμιευτηρίον. Δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μετὰ τόκον 4 ο/ο.

Ἀνατοκιστικὰ Καταθέσεις Ὅπως ἐν ἑαυτοῦ τῷ πνεύμῳ τῆς οἰκονομίας παρὰ τῷ Λαῷ ἐν Ἑλλάδι ἡ Τραπεζὴ Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὁδὸν διὰ πιστωτικὸν ἱδρυμὰ ὑπηρεσίαν ταύτην, δεχόμενη :

1ον Κατὰ μῆνας 10 μέχρι 100 δραχμῶν 2ον » ἐφ' ἀπαξ 1000 μέχρι 100,000 δρ. Διὰ μῆνιαιὰν κατὰ 5 ἐτὶ Δρ. 673.27
Θεσιν δρ. 10 » » 1514.31
Πληρώνει ἡ Τρά- 15 » » 2564.94
πεζα μετὰ 20 » » 3877.40

Κατὰθεσις δραχ. 1,000 ἐφ' ἀπαξ ὑπερδ. πλῆθος γίνεται μετὰ 15 ἐτὶ ἀνατιθεμένη εἰς δρ. 2,078.92.

Διὰ τῶν ἀνατοκιστικῶν καταθέσεων πᾶς τις δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ : **Προῖκα, Δυνταξὲν ἢ κεφάλαιον.**

Καταθέσεις ἀνατοκιστικαὶ γίνονται δεκταὶ καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ παρὰ τοῖς κυριωτέροις ἀνταποκριταῖς τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ αἰτῶν θέλει λαμβάνει σχετικὸν βιβλιάριον περιέχον τὸν κ. νομισμὸν καὶ τοὺς πίνακας.

Πᾶσα πληροφορία δι' ἀλληλογραφίας ἢ προφορικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθ(ν)ικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοὶς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	ταῖς	ο/ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μην.	τουλ.
2	»	ο/ο	»	»	1	ἐτους	»	»	»
2	1/2	»	ο/ο	»	»	2	ἐτῶν	»	»
3	»	ο/ο	»	»	»	4	ἐτῶν	»	»
4	»	ο/ο	»	»	»	5	ἐτῶν	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΓΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

6 — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰδικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλουσία παρακαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἀδιείδωχα πρὸς 38 δραχ.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Ἐιδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρικὰ φορέματα καὶ γυναικεῖας ζακέτας

143 — Ὁδὸς Αἰόλου — 143

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΛΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἢ ὁ Ἕλλη. Βαίδερ.

Τέλειος ὁμηγός τῆς Ἑλλάδος ὥστε ἐρχόμενος τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς τὸν Παιρῶ, ἢ εἰς τὸς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρυραν, ἢ τὸς Ἀθήνας ἢ ὅπου ὅποτε τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ γνωρίσῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μετὰ τὰ μυστεῖα τῆς, τὰ ἀρχαία καὶ νῦν κτίρια τῆς, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδοχείων, ἀποθερμῶν, ἀμαζῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμαὶ χρυσόδετος 5 δραχμῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 5 φράγκων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ κρυψάσει, μόνον λάβωσιν τὴν ἀντίτιμον.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΗΉ ΗΠΕΙΡΟΣ,

ἢ ἐν Βόλῳ

Τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν καφενεῖον τὸ διευθυνομένο ὑπὸ τῶν Ἡπειρωτῶν κ. κ. Γ. Παπαστεφανίου καὶ Γεωρ. Νάσιου μεταφερθὲν εἰς τὸ πῶς καταστήμα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς οδοῦ Δημητριάδος κατ' ὁρμὴν ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸ ἐκεῖ Ἡπειρωτικὸν στοιχεῖον, ὅπου δύναται οἱ διερχόμενοι ἐκ Βόλου καὶ νὰ συναντήσῃ πάντα πατριώτην τῶν καὶ νὰ λάβωσι παρὰ τῶν διευθυντῶν πᾶσαν εὐκολίαν καὶ πληροφορίαν προθύμως καὶ ἀριστα.